

219

– *nahit* · 14 Temmuz 2020

---

tül perdenin ardına saklanmış şehir
penceresinden izliyordu odamı
umut içebildiğin kadardır diyen
ve son bahsini oynayan bardağımı
söz ederken senden

tek çabamdı yazmak sevgimi
karanlıkta kalmış beyazlar gibi
birkaç kağıda kopartılmış sonkişgünlerimizden
hep sınımsız kalan
yanınca satırlar

masamda çaresizce dolaştı
bir sinek ve gitti
düşlerimdi yalnızca birkaç kırıntı
dökülen ne yazık ki